

ที่ มท 0307.6/ 14228

กรมการปกครอง

ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

14 สิงหาคม 2552

เรื่อง หรือแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ กส 0017.1/8593 ลงวันที่ 23 เมษายน 2552

ตามที่จังหวัดกาฬสินธุ์มีหนังสือหรือแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 กรณีคณะกรรมการพิจารณาคลื่นกรองการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ประจำปี 2552 ได้พิจารณาการขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ “เอ็ม วี” แต่ด้วยได้รับหนังสือร้องเรียนว่า สถานบริการ “เอ็ม วี” ตั้งอยู่นอกเขตโซนนิ่ง โดยจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า สถานบริการ “เอ็ม วี” ตั้งอยู่นอกเขตโซนนิ่งตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2546 นั้น

กรมการปกครองพิจารณาข้อหารือทั้ง 2 ประเด็นแล้วมีความเห็น ดังนี้

1. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 มาตรา 4 บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการตามมาตรา 3(1) (2) (3) เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และวรรคสองบัญญัติว่า ผู้ใดตั้งสถานบริการตามมาตรา 3(4) ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนจัดตั้งไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน...”

จึงเห็นว่าการประกอบกิจการสถานบริการตามมาตรา 3 (4) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 ไม่ต้องขออนุญาตตั้งสถานบริการ แต่ถ้าผู้ใดประสงค์ตั้งสถานบริการตามมาตรา 3(4) กฎหมายกำหนดให้ต้องแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนจัดตั้งโดยไม่ต้องขอต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ และ

2. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มาตรา 5 บัญญัติว่า “เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรจะกำหนดเขตอันมีปริมณฑลจำกัดในท้องที่ใดเพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา 4 ก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา”

/ ฉะนั้น จึง...

ฉะนั้น จึงเห็นว่า พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการใน
ท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ.2546 มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2546 การออกพระราชกฤษฎีกากำหนด
เขตพื้นที่ต้องเป็นเพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตจึงมีผลใช้บังคับกับสถานบริการที่ต้องขออนุญาตตั้งสถานบริการ
ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 เท่านั้น และ

3. ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 ใช้บังคับมาตรา 20
บัญญัติว่า "ให้ผู้ตั้งสถานบริการซึ่งเข้าลักษณะสถานบริการตาม (ง) ใน (4) หรือ (6) ของบทนิยามคำว่า
"สถานบริการ" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
ที่ประสงค์จะตั้งสถานบริการต่อไป ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวง
ซึ่งออกตาม (ง) ใน (4) หรือ (6) ของบทนิยามคำว่า "สถานบริการ" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ
พ.ศ.2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ผู้ตั้งสถานบริการนั้นประกอบกิจการต่อไป
ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งไม่อนุญาต และวรรคสองบัญญัติว่า "ความในวรรคหนึ่งกำหนดให้ใช้
บังคับแก่ผู้ตั้งสถานบริการซึ่งเข้าลักษณะสถานบริการตาม (ก) (ข) หรือ (ค) ใน (4) หรือ (5) ของบทนิยาม
คำว่า "สถานบริการ" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
ที่ประสงค์จะตั้งสถานบริการต่อไปด้วย โดยให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการภายในหกสิบวันนับแต่
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

จึงเห็นว่า สถานบริการที่จัดตั้งเดิมตามมาตรา 3 (4) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 เป็นการแจ้งจัดตั้งสถานบริการโดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตจัดตั้งเป็น
สถานบริการซึ่งเข้าลักษณะสถานบริการตาม (ก) (ข) หรือ (ค) ตามพระราชบัญญัติสถานบริการฉบับนี้จะต้องมา
ยื่นคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4)
พ.ศ. 2546 มีผลใช้บังคับ

ดังนั้น เมื่อสถานบริการ "เอ็ม วี" ได้แจ้งการจัดตั้งไว้ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ
พ.ศ. 2509 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2546 ในขณะที่พระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2546 มีผลบังคับใช้
แต่สถานบริการประเภทนี้ ไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้ง
สถานบริการในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2546 ที่ออกตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ
สถานบริการ พ.ศ. 2509 เนื่องจากพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
ในท้องที่จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2546 ใช้บังคับกับสถานบริการที่ต้องขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติ
สถานบริการ พ.ศ. 2509 ตามมาตรา 3 (1) - (3) เท่านั้นต่อมา เมื่อพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4)

พ.ศ. 2546 มีผลใช้บังคับและผู้ประกอบการสถานบริการ "เอ็ม วี" ได้ยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานบริการต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดระยะเวลา 60 วันตามบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 กรณีถือว่า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการประสงค์จะตั้งสถานบริการต่อไปตามหลักเกณฑ์ของบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 จึงเห็นว่าจังหวัดกาฬสินธุ์สามารถพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้แก่สถานบริการ "เอ็ม วี" ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการได้ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิรันดร์ กัลยาณมิตร)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักงานสอบสวนและนิติการ
ส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย 3
โทร./โทรสาร 0-2536-9554